

SWINGERS. EXHIBITION BY MARINETA MLYACHKOVA AT “VIDIMA” GALLERY, SEVLIEVO, 4 – 31 OCTOBER 2025

Nikolina Milcheva Dzhanovska

“St. Cyril and St. Methodius” University of Veliko Tarnovo, Bulgaria

Abstract: This text describes my immediate impressions and emotional reaction to the exhibition by Marineta Mlyachkova at Vidima Gallery, Sevlievo. I was invited by the author to open her solo exhibition and this is the speech from the opening of the exhibition.

Keywords: *Marineta Mlyachkova; Painting; Gallery Vidima, Sevlievo; Swing; Work; Paintings; Canvas*

СУИНГЪРИ. ИЗЛОЖБА НА МАРИНЕТА МЛЯЧКОВА В ГАЛЕРИЯ „ВИДИМА“, СЕВЛИЕВО, 4 – 31 ОКТОМВРИ 2025 Г.

За да се напише слово за откриване на изложба, се изисква специфична нагласа. Има нужда от визуално обследване (внимателно разглеждане), проследяване на процеса на създаване, материалите, по какъв начин са съчетани или използвани, разговор с художника за идеите, провокациите (творческите „хрумки“), а понякога – няма нужда от тези неща! Отидох да разгледам предварително картините за предстоящата изложба на Маринета Млячкова – „Суингъри“. Винаги имам нужда да разгледам наживо творбите, за да потъна изцяло в света, създаден от автора.

И така, седнах аз на ръба на изложбата и се загледах. И потекоха пред мен от рамката на прозореца, на брега на реката, стръкове цветове и клонки листа, тъмнина, небе и звезди, и космически кораб, лодка, силуетът на град, котка и люти чушки, тъмнина и светлина, червени облаци и време... Време като поток тече... Прекосява платната насам-натам, тече във всички посоки... Всичко се случва едновременно, навсякъде и по всяко време! Струи като поток на съзнанието.

Времето, според Теорията на относителността, е непрекъсната величина и се смята за абсолютно, и течащо еднакво за всички наблюдатели, с него се измерва продължителността и последователността на състоянията

и събитията, съществува само по себе си, отделно от пространството и от каквито и да било материални обекти. Пространството и времето не могат да се разглеждат независимо едно от друго, а образуват неразривно единство, наречено пространствено-времеви континуум.

Мери ми говори, обяснява кое, как и кога е започнала, как е структурирала и напластила, инкрустирала, интарзирала... Само че, докато тя ми обяснява, аз потънах в света на творбите ѝ и се озовах в съвсем различна реалност. Реалност, в която двуизмерното платно се е преобразувало във феномен извън времето! Понякога е удобно да мислим за пространството и времето като за нещо „там“, над обектите и техните отношения помежду им. Но пространството и времето сами по себе си не са реални (тоест те не са субстанции). Пространството и времето са по-скоро идеални. И докато съм се откъснала в това почти извънвременно състояние, изведнъж подостреният силует на молив прекоси картинната повърхност като фойерверк и ме приземи наред притчата за Земята и Небесния град. Символът за безкрайността, свързващ позитивното и негативното придава философско измерение на обектите и техните отношения. Това е така, защото художничката не изобразява реалността. Всички обекти и ситуации са извън реда на последователни събития...

Отново чувам гласа на Мери. Важно е, описва динамиката на работния процес! Важно е, защото работният процес е комплексен – сложен, многопластов и времеемък. И пак стигнахме до времето. Времето в тези творби не е запечатано, те са живи и вибрират от идеи. Материалът видимо овеществява тези хем реални, хем приказни поля, морета, небеса и хоризонти.

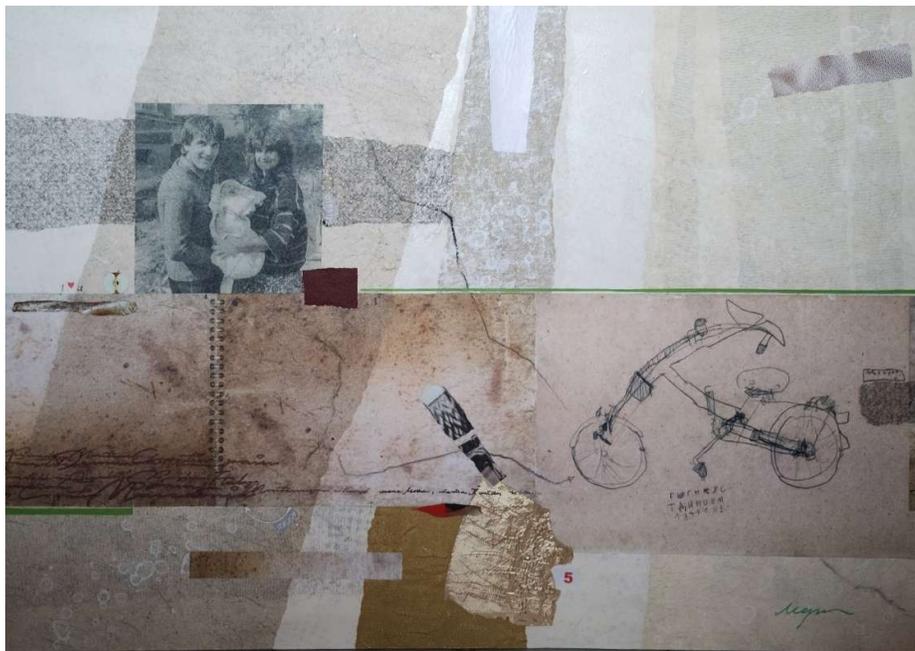
Художничката сменя платно, след платно, всяко си има предистория, история и послеслов, но в главата ми тече вътрешен монолог за тази многопластова многообразна Вселена, и пак за времето – как никога не свършва. Само творецът може да изобрази видимо и невидимо по този начин – да преплува океан в хартиена лодка, да прекоси пустиня на гърба на костенурка, да „хвърли сянка“ от невидим фотон, да сътвори в едно късче материя и спокойствие и безпокойство, да създаде от един растер магична гора, и в златна локвичка да отрази стъпките на невидими същества!

И отново стигаме до времето – и как го виждаме запечатано като кратки мигове, картинни часове, минути, и секунди... Искаме да погледнем към кометата, без да загубим зрението си, да помахаме на щъркелите, както правехме като деца, да дръпнем котето за опашката, да звъннем на звънчето на велосипеда, и да се изплзем на времето... Измъкнахме ти се! Тук сме –

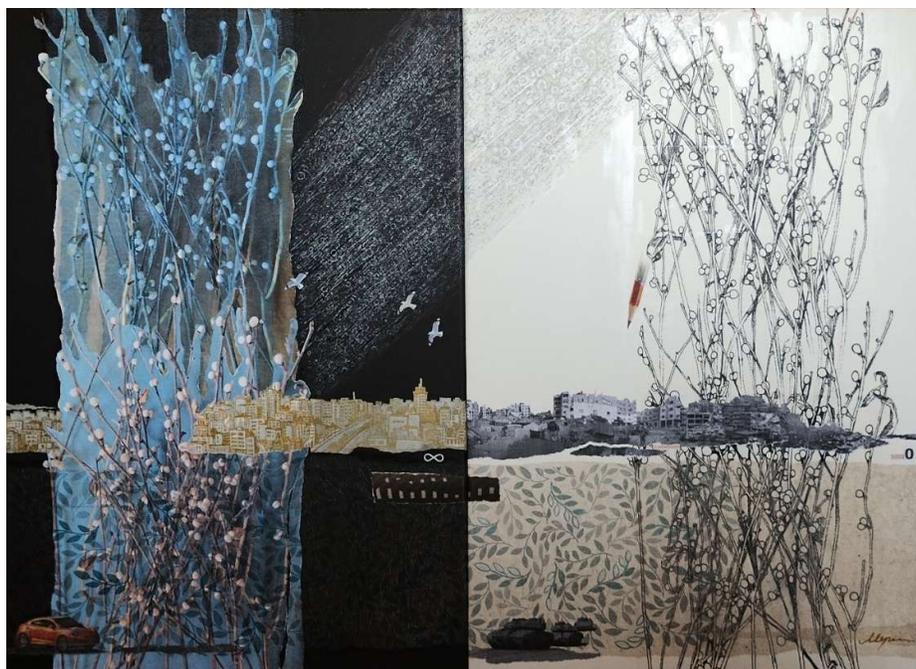
едновременно, навсякъде и по всяко време! Нашите са следите между тръстиките! Ще разгърнем завесата от листа, ще хванем светкавицата в ръка, ще играем на „Дама“ върху колажираните плочки!

Не ни е страх от времето, то е подвластно на художничката, Мери го е овладяла и спряла – нека му се насладим!

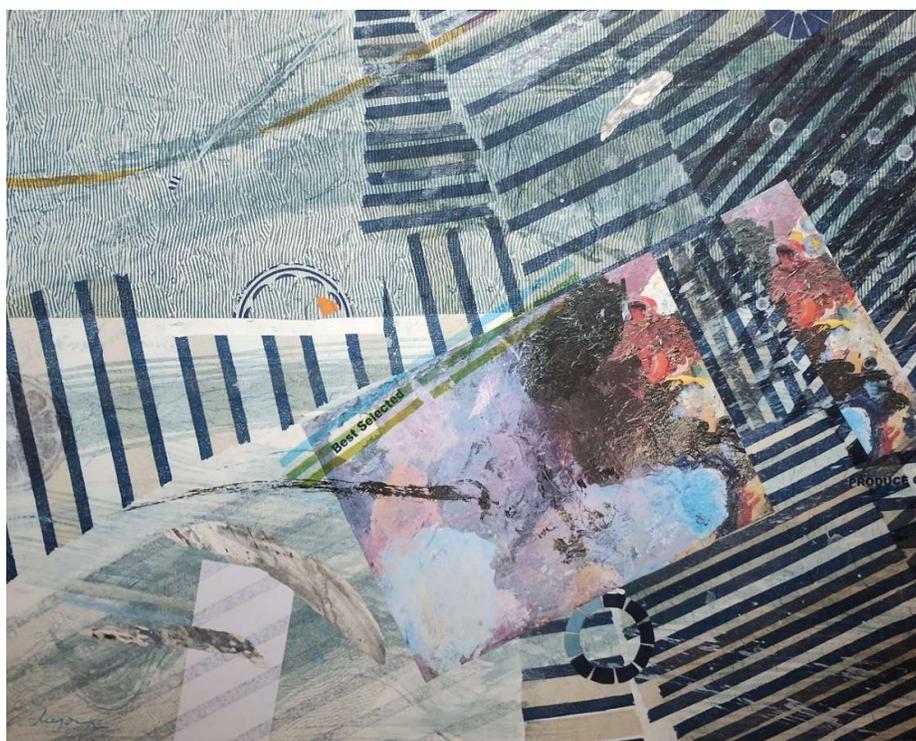
Следва част от творбите, представени от Маринета Млячкова в самостоятелната ѝ изложба „Суингъри“.

Фигура 1.

Фигура 2.

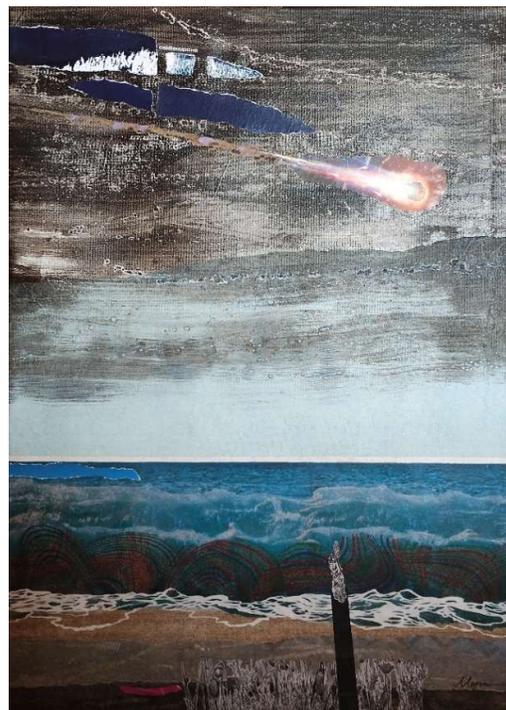
Фигура 3.

Фигура 4.

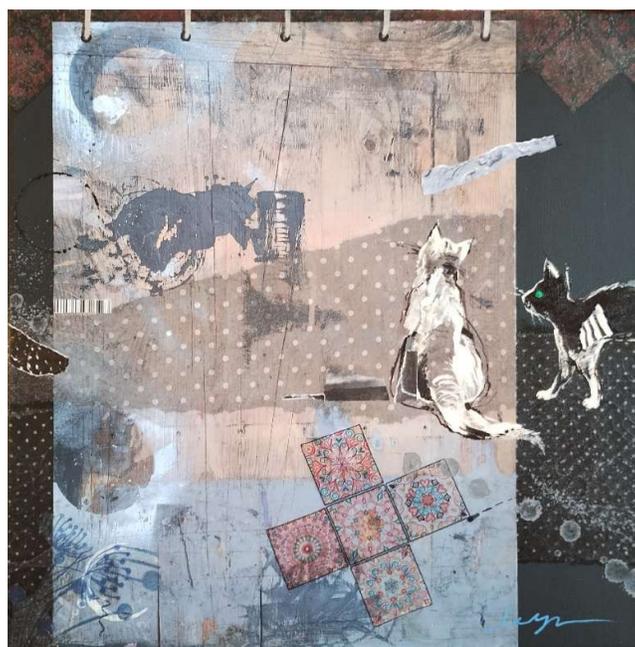
Фигура 5.

Фигура 6.

Фигура 7.

Фигура 8.

Фигура 9.

СУИНГЪРИ. ИЗЛОЖБА НА МАРИНЕТА МЛЯЧКОВА В ГАЛЕРИЯ
„ВИДИМА“, СЕВЛИЕВО, 4 – 31 ОКТОМВРИ 2025 Г.

Николина Милчева Джановска

Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий“, Велико Търново, България

Резюме: В този текст са описани непосредствените впечатления и емоционалната ми реакция на творбите на Маринета Млячкова, подготвени за пространството на галерия „Видима“, Севлиево. Бях поканена от авторката да откроя самостоятелната ѝ изложба и това е словото от откриването на експозицията.

Ключови думи: Маринета Млячкова, живопис, галерия, Видима, Севлиево, суинг, творба, картини, платно

Доц. д-р Николина Джановска е преподавател в катедра „Графика, ФИИ, ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Научните ѝ интереси са в областта на съвременната българска графика

Assoc. Prof. Dr. Nikolina Dzhanovska, lecturer in the Department of Graphics, Faculty of Fine Arts, St. Cyril and Methodius University of Veliko Tarnovo. Her research interests are in the field of contemporary Bulgarian graphics

e-mail: kunitu@abv.bg